

Nar været meget kjendelig. Sukkerudførselen har i de 4 sidste Nar, nemlig fra 1879 til 1883, været i Gjennemsnit 11,000 Tønde, i det sidste Nar, 1882—83, endog saa 13,400 Tønde, medens Gjennemsnittet for de 4 tidligere Nar, altsaa Narene fra 1874—79, kun var 7,400 Tønde. Det forekommer mig, at det er en betydelig og meget glædelig Fremgang. Dette har selvfølgelig ogsaa virket paa Kolonialkassens Indtægter, som jo for en væsentlig Del hero paa Udførselen af Sukker, ikke at tale om, at Udførselen af Sukker sætter dem istand til at indføre flere Varer, hvorigjennem der ogsaa kommer Indtægter for Kolonialkassen, og, som bekendt, afhænge jo tillige Grundskatterne derude væsentlig af, hvor stort Areal der er brugt til Sukkerdyrkning. Kolonialkassens Indtægter i de 4 sidste Nar, nemlig fra 1ste April 1879 og til 1ste April 1883, har i Gjennemsnit været 168,000 Kr., og i det sidste af disse Nar 1882—83 endog 175,500 Kr., medens de for de øvrige 4 foregaaende Nar 1875—79 kun vare 143,000 Kr. Det forekommer mig, at disse Tal noksom vise, at mine Bemærkninger om den kjendelige Fremgang paa St. Croix vare vel begrundede. Skjøndt det jo kun middelbart vedkommer selve det foreliggende Spørgsmaal om Eftergivelse eller Ikke-Fordring af dette Tilskud til Statens almindelige Fornødenheder, vil jeg dog fremdeles bemærke, at min Paa-stand om, at der aldrig har været forlangt aarlig Balance i Mellemregningen med St. Croix, er fuldt begrundet, og at de Paa-stande ere urigtige, der ere fremkomne om, at dette Tilgodehavende for os i løbende Mellemregning med Vestindien, og som jo er været til et saa særdeles betydeligt Beløb, blot stammer fra den Tid, hvor man vinkede at indføre en Forandring i Kolonialloven, der vilde lette Kolonialkassens Byrder, da den gaar meget længere tilbage, ja endog gaar tilbage forud for den Tid, hvor jeg har staaet som administrerende disse Forhold. Jeg skal saaledes nævne, at den 1ste April 1874 sklybte St. Croix i Mellemregningen ved Narets Afslutning 157,000 Kr. og St. Thomas 167,000 Kr. Den 1ste April 1875 vare disse Beløb gaaede ned til henholdsvis 112,000 Kr. og 120,000 Kr. Derefter ere de vorede i de følgende Nar, men ere i det fjerde paafølgende Nar igjen sunkne derved, at der er indbetalt Mere, end der er udbetalt, men efter den Tid har der kun været en Stigning i vort Tilgodehavende ved Mellemregningen, og det af Grunde, som ere det ærede Thing vel bekendte. Det forholder sig altsaa ikke saaledes, som det forleden blev angivet, at Koloniallovens Be-

stemmelse i § 57 om behørig Afregning har været forstaaet saaledes, at denne behørig Afregning skulde finde sit Udtryk deri, at Kontokuranten hvert Nar blev afluttet med Balance, det har ingenstunde været Tilfældet. De Oplysninger, som foreligge for det ærede Thing om, hvorledes Kontokuranten stiller sig nu, gaa jo selvfølgelig ikke længere end til det sidst aflagte Regnskab, altsaa til 1ste April 1883, men det kunde maasse være af Interesse for Thinget at faae at vide, at der efter den Tid, navnlig i Oktober 1883, er blevet remitteret fra St. Croix det dog ikke ganske ubetydelige Beløb af 171,000 Kr. til Uddrag i løbende Mellemregning og for St. Thomas' Bedkommende 90,000 Kr.

Classen: Naar den høitærede Minister til Slutning henviste til det Mellemværende, der har været fra tidligere Nar, og deraf drog den Slutning, at det ikke har været en streng Fordring i Henhold til Kolonialloven at forlange en aarlig Afslutning af Regnskabet, saa tror jeg, at denne Forstaaelse er ikke saa ganske rigtig, thi at man den 1ste April 1875 havde et Mellemværende af godt et Par Hundrede Tusind eller omtrent halvtredie Hundrede Tusind Kroner for begge Kolonialkasser, beviser jo ikke, at Koloniallovens Bestemmelse er stet Fyldest. Den er netop ikke stet Fyldest, idet man har tilladt, at et saadant uopgjort Regnskab er blevet staaende. Fordi en Lovbestemmelse er forbigaaet i Tidens Løb, derfor er Lovbestemmelsen ikke afkræftet. Det er Noget, jeg maa nedlægge Indsigelse imod. Det er jo glædeligt at høre, at der er en Fremgang i Koloniernes Tilstand; men tør vi haabe, at denne Fremgang vil være vedvarende? Det har jo viist sig, at der har været en stærk Nedgang i en Række af Nar, og den Fremgang, der er tilstede, kan jo være forbigaaende. Det store Spørgsmaal, der stiller sig for mig, er, om den høitærede Minister har gjort, hvad der kunde gøres, for at faae de fornødne Indtægter tilveie ad anden Veie i Stedet for at paadrage Statskassen disse store Udgifter, paadrage Kolonierne denne store Gjæld til Statskassen. Om der end er en Fremgang tilstede, er der jo kun liden Udset til, at den kan blive betalt, medmindre der træffes andre Foranstaltninger til at faae Indtægter tilveiebragte. Jeg skal ikke i dette Dieblit fordybe mig i dette Spørgsmaal, der saa ofte er blevet omtalt, især da Sagen sandsynligvis vil blive henvist til et Udvalg. Det, hvorfor jeg har taget Ordet, er kun for at nedlægge en Indsigelse imod, at fordi man har ladet et saadant Mellemværende staa hen det ene Nar efter det andet, skulde man deraf